

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 01.10.2000
KOM(2000) 577 endelig/2

2000/0030 (CNS)

CORRIGENDUM

Annule et remplace l'annexe II du
document COM(2000)577 du 21.09.2000.
Concerne les versions DA-DE-EN-NL et EL.

Ændret forslag til

RÅDETS FORORDNING

om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og dem, hvis statsborgere er fritaget for denne forpligtelse

(forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2)

BEGRUNDELSE

1. INDLEDNING:

Kommissionen ønsker med fremlæggelsen af dette ændrede forslag til forordning at følge op på Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. juli 2000 om Kommissionens forslag af 26. januar 2000 og samtidig tage højde for det arbejde, der hidtil er udført i Rådet vedrørende dette forslag.

Lehne-rapporten, der blev vedtaget den 21. juni 2000 af Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder og Retlige og indre anliggender, støttede varmt Kommissionens forslag men fremsatte dog otte ændringsforslag. På Europa-Parlamentets plenarmøde den 3. juli 2000 udtalte Kommissionen sig om disse ændringsforslag, og dette ændrede forslag tager højde for Kommissionens tilsagn.

Det arbejde, der er udført i Rådet, har endvidere været et frugtbart bidrag, der har gjort det muligt at uddybe overvejelserne om det oprindelige forslag til forordning. På dette grundlag har Kommissionen udbygget eller forbedret den foreslåede tekst uden at røkke ved målsætningerne for det oprindelige forslag. Det nuværende ændrede forslag er således på en række punkter et resultat af diskussionerne i Rådet.

Nedenstående kommentarer til artiklerne og bilagene beskriver de foreslåede ændringer og angiver deres oprindelse, hvoraf nogle både er en følge af Europa-Parlamentets beslutning og arbejdet i Rådet.

2. KOMMENTARER TIL DE FORESLÅEDE ÆNDRINGER

2.1. Betragtningerne:

- a) **Betragtning 2 (ny):** tilføjelsen af denne nye betragtning er en følge af den holdning, Kommissionen indtog på Europa-Parlamentets plenarmøde vedrørende de to ændringsforslag, og den afspejler ligeledes arbejdet i Rådet. I disse to fora var der ønske om i selve forordningens artikler at afklare forholdet mellem dette instrument og andre eksisterende bestemmelser eller instrumenter. Kommissionen forklarede på plenarmødet, at den ikke kunne acceptere, at sådanne afklaringer, der allerede delvis figurerede i begrundelsen, blev omsat til artikler, men at den ikke ville modsætte sig, at afklaringerne blev tilføjet i form af en betragtning. Det er baggrunden for den nye foreslåede betragtning 2.
- b) **Betragtning 3 (tidligere betragtning 2):** betragtningen er suppleret med tilføjelse af et nyt afsnit i artikel 1, stk. 2 vedrørende gensidighed (se nedenfor kommentar til artikel 1).
- c) **Tidligere betragtning 3:** det foreslåede bortfald af denne betragtning er en følge af det foreslåede bortfald af artikel 3 (se nedenfor kommentar til denne artikel).

- d) **Betragtning 4 (ny):** tilføjjelsen af denne betragtning skyldes, at Island, Liechtenstein og Norge er fjernet fra listen i bilag II (se kommentar nedenfor om bilag II).
- e) **Betragtning 10:** tilføjjelsen af denne nye betragtning afspejler ønsket om at præcisere Islands og Norges situation i forhold til forordningen, således som der blev fremsat ønske om under arbejdet i Rådet.

2.2. Artiklerne:

a) Artikel 1:

- Stk. 2: det foreslås i slutningen af afsnittet at tilføjje: "for ophold, hvis varighed ikke overskrider tre måneder". Faktisk indeholder det oprindelige forslag til forordning en præcisering af den maksimale varighed af et visumophold (se definitionen af visum i artikel 2) men intet om varigheden af ophold, der er fritaget for visum. Da det fremgår af traktaten, at det er den samme varighed for begge typer ophold, er det hensigtsmæssigt at udfylde dette hul i det oprindelige forslag med den foreslåede tilføjjelse.
- Det foreslås endvidere at supplere stk. 2 med et nyt afsnit. Denne tilføjjelse skyldes drøftelserne i Rådet og er en betydelig ændring af det oprindelige forslag. Det fremgik nemlig af drøftelserne, at forordningen ikke indeholder bestemmelser om, hvordan man skal reagere på situationer, for hvilke der i øjeblikket findes bestemmelser i de bilaterale aftaler om visumfritagelse, som medlemsstaterne har indgået med forskellige lande. Disse aftaler tager udgangspunkt i princippet om gensidighed, og en af aftaleparternes ensidige genindføjjelse af visumpligt medføjjer i princippet, at den anden aftalepart indføjjer samme visumpligt. En sådan reaktion sættes i værk ved at anvende bestemmelserne om suspension eller endda opsigelse i de bilaterale aftaler. Det nye foreslåede afsnit, der følger af arbejdet i Rådet i den henseende, har til formål at indføjjre en gensidighedsmekanisme, der giver mulighed for at reagere over for et tredjeland i bilag II, der genindføjjrer visumpligt for statsborgere fra en EU-medlemsstat. Denne reaktion er en konsekvens af den nye situation efter artikel 62, stk. 2, litra b): da fastsættelsen af listen over tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for visumpligt, udelukkende henhører under Fællesskabets kompetence, skal ophæjjelsen af denne fritagelse - indtil der er indgået aftaler om visumfritagelse mellem Fællesskabet og tredjelandene - herefter ske efter en fællesskabsmekanisme. Det er hensigten med det nye foreslåede afsnit.
- Stk. 3: tilføjjelsen af ordet "nye" er en redaktionel forbedring, der giver mulighed for at tydeliggøre, at der henvises til statssuccession.

b) Artikel 2:

- De foreslåede redaktionelle ændringer er på en gang et svar på to ændringsforslag fra Europa-Parlamentet og de ønsker, der blev fremsat under arbejdet i Rådet.

- Formålet med disse ændringer er at undgå formuleringer, der risikerer at være i modstrid med bestemmelserne i de allerede eksisterende Schengen-regler. Selv om det er rigtigt, således som understreget i begrundelsen til det oprindelige forslag og i en ny betragtning i dette ændrede forslag, at forordningen ikke berører andre eksisterende bestemmelser på visumområdet, der ikke vedrører landelisterne, er det ikke desto mindre nødvendigt af hensyn til retssikkerheden at undgå enhver modstrid med andre eksisterende bestemmelser.
- Fjernelsen af formuleringen "før indrejse på dennes område" gør formuleringen forenelig med Schengen-reglerne, ifølge hvilke et ensartet Schengen-visum udstedt af en "A" Schengen-stat giver indehaveren ret til at rejse ind på en "B" Schengen-stats område.
- Omformuleringen af andet led har ligeledes til formål at undgå en modstrid med Schengen-reglerne og medtager "lufthavnstransit", således som nævnt i punkt 2.1.1 i den fælles konsulære instruktion.

c) Artikel 3 (tidligere):

- Europa-Parlamentet vedtog i sin lovgivningsmæssige beslutning at lade artikel 3 bortfalde. Kommissionen var indstillet på at godkende denne ændring. Det skal bemærkes, at der ligeledes under arbejdet i Rådet, var blevet udtrykt tvivl om denne artikels relevans.
- Dette forslag indeholder derfor ikke længere artikel 3 fra det oprindelige forslag. Det må faktisk formodes, at sidestillingen af en opholdstilladelse fra en medlemsstat og et visum til passage af de ydre grænser kan indgå i et kommende instrument om regler for et ensartet visum. I øvrigt risikerer fjernelsen af artikel 3 ikke at føre til et juridisk tomrum, da Schengen-landene anvender denne regel om sidestilling af opholdstilladelse og visum, og da landene uden for Schengen-samarbejdet, nemlig Irland og Det Forenede Kongerige, ikke deltager i vedtagelsen af forslaget til forordning, da de ikke har benyttet sig af den mulighed for deltagelse, der stod åben for dem ifølge protokollen til Amsterdam-traktaten om disse to medlemsstaters særlige situation.

d) Artikel 3 (tidligere artikel 4):

- Formålet med tilføjelserne er at præcisere indholdet i artiklen i overensstemmelse med begrundelsen i det oprindelige forslag.

e) Artikel 4 (tidligere artikel 5):

- Stk. 1: Indledningen af stk. 1 er udformet, så det tydeligere fremgår (med to tankestreger), at undtagelserne kan gå i begge retninger hvad angår visumpligt eller visumfritagelse. Med hensyn til undtagelsen fra visumfritagelsen præciseres det, at det i fremtiden vil blive reguleret af aftaler mellem Fællesskabet og de omhandlede tredjelande.
- De ord, der er tilføjet i litra d) medfører ingen indholdsmæssige ændringer og er kun medtaget af klarhedsgrunde. Ændringen i litra e), der begrænser de personkategorier, der kan omfattes af visumfritagelse,

skyldes nødvendigheden af at undgå en modstrid med Schengen-reglerne (bilag 2 i den fælles konsulære instruktion).

- Det nye litra f): Under drøftelserne i Rådet blev man opmærksom på en faktor, der ikke var taget højde for i Kommissionens oprindelige forslag. Nogle medlemsstater udelukker personer, der rejser ind på deres område for at udføre lønnet beskæftigelse, fra visumfritagelsens anvendelsesområde. Sådanne undtagelser er til orientering medtaget i Kommissionens meddelelse i forbindelse med gennemførelsen af forordning (EF) nr. 574/99. For at disse regler også kan gælde, når forordningen er trådt i kraft, har det vist sig nødvendigt at indføre denne mulighed for undtagelse fra visumfritagelsen.
- Formuleringen af det nye foreslåede litra f) tager højde for de fremtidige følger af den institutionelle situation. En sådan undtagelse skulle i fremtiden indgå i en aftale mellem Fællesskabet og de forskellige tredjelande.

f) Artikel 5 (tidligere artikel 6):

- Ændringen er en følge af bortfaldet af artikel 3.

g) Artikel 6 (tidligere artikel 7):

- Kun del I, II og III i bilag 5 i den fælles håndbog svarer til bilag 1 i den fælles konsulære instruktion. Del IV i bilag 5 i den fælles håndbog påvirkes derfor ikke, hvilket er baggrunden for den foreslåede tilføjelse.

2.3. Bilagene:

a) Bilag I:

- Indholdet i bilag I er uændret i forhold til det oprindelige forslag.

b) Bilag II:

- I det oprindelige forslag figurerede Island, Norge og Liechtenstein i slutningen af bilag II med en fodnote, der henviste til Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde. Det har vist sig mest hensigtsmæssigt ikke at lade disse tre lande figurere i bilag II men at indsætte en forklarende betragtning (se ovenfor), hvori der henvises til Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.
- Med hensyn til Hong Kong og Macao har titlen på andel del af bilaget vist sig uhensigtsmæssig på grund af de to enheders karakteristika. Det foretrækkes at anvende den gældende administrative benævnelse. Endvidere blev der i bilag II i det oprindelige forslag henvist til disse enheder uden nærmere præcision, hvilket efterlod tvivl om, præcis hvilke personer der var omfattet af visumfritagelsen. I dette ændrede forslag præciseres det i en fodnote, at kun indehavere af pas fra disse to administrative regioner er omfattet.

Ændret forslag til

RÅDETS FORORDNING

om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og dem, hvis statsborgere er fritaget for denne forpligtelse

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 62, stk. 2, litra b), nr. i),

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet², og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I medfør af artikel 62, stk. 2, litra b), fastsætter Rådet visumregler for ophold med en forventet varighed på højst tre måneder, og Rådet fastsætter i den henseende lister over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum, når de passerer de ydre grænser, og dem, hvis statsborgere er fritaget for dette krav³. Fastlæggelse af disse lister er blandt de ledsageforanstaltninger, der ifølge artikel 61 er direkte knyttet til den fri bevægelighed for personer i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.
- (2) Fastsættelsen af ovennævnte liste er et led i visumpolitikken, hvis gennemførelse i øvrigt forudsætter en række bestemmelser. Disse bestemmelser, der kan henhøre under national ret, international offentlig ret, EU- eller EF-ret, herunder elementer fra Schengen-reglerne indarbejdet i EU-reglerne, vedrører ikke forordningens materielle anvendelsesområde. Forordningen kan derfor ikke påvirke sådanne bestemmelser, der bl.a. vedrører:
 - andre tilladelser end visum, der eventuelt kræves før passage af medlemsstaternes ydre grænser, og som kræves på grund af hensigten med det korte ophold, som f.eks. tilladelser, der giver adgang til beskæftigelse, udøvelse af et erhverv eller gennemførelse af studier
 - procedurer og betingelser for udstedelse af visa samt for deres territoriale gyldighed

¹ KOM (2000) 27 endelig udg., EFT C 177, E/66 af 27.6.2000.

² EFT C

³ I medfør af artikel 1 i aftalen mellem Rådet for Den Europæiske Union, Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to landes associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne, skal dette forslag ifølge artikel 4 i aftalen behandles af det fælles udvalg.

- den kontrol, som tredjelandsstatsborgere underkastes i forbindelse med passage af medlemsstaternes ydre grænser
- anerkendelse af stater og territoriale enheder samt pas, identitets- eller rejsedokumenter, der udstedes af myndighederne

Beslutninger, som Rådet måtte træffe vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, og som har indflydelse på medlemsstaternes beslutninger om visumudstedelse, påvirkes ikke af denne forordning.

- (3) For at afgøre om statsborgere fra et givet tredjeland er underlagt visumpligt eller fritaget for denne forpligtelse, foretages der en individuel vurdering under anvendelse af forskellige kriterier bl.a. vedrørende illegal indvandring, offentlig orden og sikkerhed samt EU's forbindelser med det pågældende tredjeland, samtidig med at der også tages hensyn til den regionale sammenhæng og gensidighed. Gensidighedsprincippet er endvidere det referenceprincip, på basis af hvilket visumfritagelsesordningen skal fungere. Anvendelsen af dette princip, hvad angår en eventuel suspension af visumfritagelsen for tredjelandsstatsborgere fra lande, der er opført i bilag II, vil i fremtiden skulle ske gennem aftaler, som Fællesskabet indgår med tredjelændene, men skal, indtil der er indgået sådanne aftaler, ske ved hjælp af en fællesskabsmekanisme, der fastsættes i forordningen.
- (4) For statsborgere fra Island, Liechtenstein og Norge, der ikke står opført i bilag II, reguleres visumfritagelsen inden for rammerne af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.
- (5) For statsløse, der har mistet enhver forbindelse med en given medlemsstat, og konventionsflygtninge, der ikke har mulighed for at kræve beskyttelse i den stat, hvor de er statsborgere, skal beslutningen om visumpligt eller visumfritagelse træffes efter et enkelt kriterium, der tager udgangspunkt i det forhold, at den stat, hvor disse personer har bopæl, sikrer dem beskyttelse og udsteder rejsedokumenter til dem.
- (6) I særlige tilfælde, der berettiger til en særordning på visumområdet, kan medlemsstaterne fritage visse personkategorier for visumpligten eller tværtimod pålægge dem visumpligt, bl.a. i overensstemmelse med de folkeretlige bestemmelser eller sædvane.
- (7) For at sikre at systemet bliver gennemsigtigt, og de berørte personer modtager oplysninger, skal medlemsstaterne meddele de øvrige medlemsstater og Kommissionen, hvilke foranstaltninger de træffer inden for rammerne af denne forordning; disse oplysninger skal af samme grund offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende.
- (8) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet i traktatens artikel 5 er det for at sikre en korrekt anvendelse af den fælles visumordning nødvendigt og hensigtsmæssigt at anvende en forordning for at fastlægge lister over de tredjelænde, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og dem, hvis statsborgere er fritaget for denne forpligtelse.
- (9) Forordningen indfører en fuldstændig harmonisering for de tredjelænde, hvis statsborgere skal være forsynet med visum ved passage af de ydre grænser, og de

tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for denne forpligtelse. Det er derfor nødvendigt at ændre den eksisterende fællesskabsret på området.

- (10) Med hensyn til Republikken Island og Kongeriget Norge udgør denne forordning en udbygning af Schengen-reglerne ifølge den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union indgik med disse to lande den 17. maj 1999. Ifølge de procedurer, der er fastsat i den aftale, gælder de rettigheder og forpligtelser, der følger af denne forordning, også for de to lande -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Statsborgere fra tredjelande, der er opført på den fælles liste i bilag I, skal være i besiddelse af visum, når de passerer medlemsstaternes ydre grænser.
2. Statsborgere fra tredjelande, der er opført på den fælles liste i bilag II, er fritaget for det i stk. 1 nævnte krav for ophold, hvis varighed ikke overskrider tre måneder.

Indtil Fællesskabet og de tredjelande, der er opført på listen i bilag II, har indgået aftaler om visumfritagelse gælder følgende:

- a) når et af disse tredjelande pålægger statsborgere fra en medlemsstat visumpligt:
 - den omhandlede medlemsstat kan skriftligt underrette Kommissionen og Rådet om den foranstaltning, ved hvilken tredjelandet har indført visumpligt
 - senest to måneder efter denne underretning offentliggør Kommissionen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, L-udgaven, en meddelelse om den foranstaltning, tredjelandet har truffet. Visumfritagelsen for statsborgere fra tredjelandet suspenderes fem dage efter denne offentliggørelse
- b) når tredjelandet ophæver den foranstaltning, ved hvilken den pålægger statsborgere fra en medlemsstat visumpligt:
 - den omhandlede medlemsstat underretter straks skriftligt Kommissionen og Rådet om denne ophævelse. Når Kommissionen har modtaget denne underretning, offentliggør den i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, L-udgaven, en meddelelse om denne foranstaltning
 - visumfritagelsen for statsborgere fra tredjelandet genindføres fem dage efter denne offentliggørelse.

I de under punkt a) og b) nævnte offentliggørelser skal det bl.a. anføres, hvornår ophævelsen eller genindførelsen af visumfritagelsen får virkning.

3. Statsborgere fra nye tredjelande, der er opstået af lande, som er opført på listerne i bilag I og II, er underlagt kravene i stk. 1 og 2, indtil Rådet træffer anden afgørelse efter fremgangsmåden i den relevante artikel i traktaten.

Artikel 2

I denne forordning forstås ved "visum" en tilladelse, som er udstedt af en medlemsstat, eller en afgørelse, som er truffet af en medlemsstat, og som kræves for:

- indrejse med henblik på et planlagt ophold i denne medlemsstat eller i flere medlemsstater på højst tre måneder
- indrejse med henblik på transit gennem denne medlemsstat eller flere medlemsstater bortset fra lufthavnstransit.

Artikel 3

Statsløse efter New York-konventionen af 28. september 1954 og konventionsflygtninge efter Genève-konventionen af 28. juli 1951 er underkastet de samme regler for visumpligt eller visumfritagelse som statsborgere i det tredjeland, hvor de har bopæl, og som har udstedt deres rejsedokument.

Artikel 4

En medlemsstat kan, uden at det berører de aftaler om visumfritagelse, som Fællesskabet indgår med tredjelands, der er opført på listen i bilag II, bevare eller fastsætte undtagelser fra visumpligten i artikel 1, stk. 1, eller fra visumfritagelsen i artikel 1, stk. 2, for:

- a) indehavere af diplomatpas, tjenestepas og andre officielle pas
- b) personale inden for civil luft- og skibsfart
- c) flypersonale og ledsagende personale på nødhjælps- eller redningsflyvninger og andet hjælpepersonale i katastrofe- og ulykkestilfælde
- d) civil besætning på skibe på internationale flodveje
- e) indehavere af laissez-passer, som visse internationale mellemstatslige organisationer udsteder til deres tjenestemænd
- f) personer, der rejser ind på området for at udøve lønnet beskæftigelse under opholdet.

En medlemsstat kan indrømme visumfritagelse for skoleelever, der er statsborgere i et tredjeland, der er opført i bilag I, og som har bopæl i et tredjeland, der er opført i bilag II, når disse skoleelever deltager i en organiseret skolerejse, og der deltager en lærer fra institutionen.

Artikel 5

Inden for en frist på ti arbejdsdage efter denne forordnings ikrafttrædelse fremsender medlemsstaterne til de øvrige medlemsstater og Kommissionen de undtagelsesforanstaltninger, de har truffet i medfør af artikel 4. Efterfølgende ændringer af disse foranstaltninger skal meddeles inden for en frist på fem arbejdsdage.

Meddelelserne i stk. 1 offentliggøres til orientering af Kommissionen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Artikel 6

Forordning (EF) nr. 574/99⁴ erstattes af denne forordning.

Bilag 1 i den fælles konsulære instruktion og bilag 5 i den fælles håndbog med undtagelse af del IV, således som udformet efter Eksekutivkomitéens beslutning af 28. april 1999 (SCH/Com-ex (99) 13) om den endelige udgave af den fælles håndbog og den fælles konsulære instruktion, erstattes af denne forordnings bilag I og II.

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft tyve dage efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

⁴ EFT L 72 af 18.3.1999, s. 2.

BILAG I

Liste efter artikel 1, stk. 1

1. STATER

Afghanistan
Sydafrika
Albanien
Algeriet
Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien
Angola
Antigua og Barbuda
Saudi-Arabien
Armenien
Aserbajdsjan
Bahamas
Bahrain
Bangladesh
Barbados
Belarus
Belize
Benin
Burma/Myanmar
Bhutan
Bosnien-Hercegovina
Botswana
Burkina Faso
Burundi
Cambodja
Cameroun
Kap Verde
Kina
Colombia
Comorerne
Congo
Nordkorea
Côte d'Ivoire
Cuba
Djibouti
Dominica
Egypten
Arabiske Emirater, De Forenede
Eritrea
Etiopien
Fiji
Gabon
Gambia
Georgien
Ghana
Grenada
Guinea
Guinea-Bissau
Ækvatorialguinea
Guyana
Haiti
Indien
Indonesien
Irak
Iran

Jamaica
Jordan
Kasakhstan
Kenya
Kirgisistan
Kiribati
Kuwait
Laos
Lesotho
Libanon
Liberia
Libyen
Madagaskar
Malawi
Maldiverne
Mali
Nordmarianerne
Marokko
Marshalløerne
Mauritius
Mauretanien
Mikronesien
Moldova
Mongoliet
Mozambique
Namibia
Nauru
Nepal
Niger
Nigeria
Oman
Uganda
Usbekistan
Pakistan
Palau
Papua Ny Guinea
Peru
Filippinerne
Qatar
Centralafrikanske Republik, Den
Congo, Den Demokratiske Republik
Dominikanske Republik, Den
Forbundsrepublikken Jugoslavien (Serbien og Montenegro)
Rusland
Rwanda
Saint Christopher og Nevis
Saint Lucia
Saint Vincent og Grenadinerne
Salomonøerne
Samoa
São Tome og Príncipe
Senegal
Seychellerne
Sierra Leone
Somalia
Sudan
Sri Lanka
Surinam
Swaziland
Syrien
Tadsjikistan
Tanzania

Tchad
Thailand
Togo
Tonga
Trinidad og Tobago
Tunesien
Turkmenistan
Tyrkiet
Tuvalu
Ukraine
Vanuatu
Vietnam
Yemen
Zambia
Zimbabwe

**2. TERRITORIALE ENHEDER OG MYNDIGHEDER, DER IKKE ER
ANERKENDT SOM EN STAT AF MINDST EN MEDLEMSSTAT**

Taiwan
Den Palæstinensiske Myndighed
Østtimor

BILAG II

Liste efter artikel 1, stk. 2

1. STATER

Andorra
Argentina
Australien
Bolivia
Brasilien
Brunei
Bulgarien
Canada
Chile
Cypern
Sydkorea
Costa Rica
Kroatien
Estland
Ecuador
Forenede Stater, De
Guatemala
Honduras
Ungarn
Israel
Japan
Letland
Litauen
Malaysia
Malta
Mexico
Monaco
Nicaragua
New Zealand
Panama
Paraguay
Polen
Rumænien
Tjekkiske Republik, Den
San Marino
Vatikanstaten
El Salvador
Singapore
Slovakiet
Slovenien
Schweiz
Uruguay
Venezuela

2. KINAS SÆRLIGE ADMINISTRATIVE REGIONER

SAR Hongkong*
SAR Macao*

* Visumfritagelsen gælder udelukkende indehavere af pas udstedt af disse særlige administrative regioner.